

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Αύξηση της απασχόλησης και αντιμετώπιση της ανεργίας»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Υπό το φως της πτώσης του ιδεολογήματος του νεοφιλελευθερισμού περί αυτορρύθμισης των αγορών, γίνεται περισσότερο επίκαιρη από ποτέ η λογική μιας οικονομικής ανάπτυξης που είναι συνυφασμένη με την κοινωνική. Μια προβληματική αγορά εργασίας δεν έχει την προσαρμοστικότητα που απαιτείται για να επιβιώσει στις αιφνίδιες διεθνείς μεταβολές και αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη. Η ενίσχυση της απασχόλησης μπορεί να γίνει αρχή εξόδου από την κρίση.

Επί του 1ου Άρθρου

Ένα σημαντικό πρόβλημα στην αγορά εργασίας, και ιδιαίτερα στην Ελλάδα, είναι η δυσκολία με την οποία οι νέοι άνεργοι βρίσκουν εργασία και τα μεγάλα χρονικά διαστήματα που διανύουν σε δουλειές περιστασιακές και υποαμοιβόμενες. Από τους πρώτους στόχους των πολιτικών απασχόλησης πρέπει να είναι η διασφάλιση της έγκαιρης έναρξης του εργασιακού βίου και η ταυτόχρονη διασφάλιση της ελάχιστης σταθερότητας της παρουσίας των νέων σε δουλειές με προοπτική.

Το πρώτο άρθρο της παρούσας πρότασης νόμου σκοπεύει στην αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων έως 30 ετών, της ομάδας δηλαδή που διαχρονικά αντιμετωπίζει τις μεγαλύτερες δυσκολίες ένταξης στην αγορά εργασίας. Στην Ελλάδα παρατηρείται το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας νέων μέχρι 25 ετών στην Ε.Ε. (22,9% το 2007) και μάλιστα με σημαντική απόκλιση από το μέσο όρο της Ε.Ε. των 27 (15,3% το 2007). Επίσης, έχει διαπιστωθεί ότι ακόμα και οι νέοι που εργάζονται υποαπασχολούνται και ετεροαπασχολούνται σε μεγάλο βαθμό. Η σημερινή παγκόσμια οικονομική κρίση που ακολουθεί μια παρατεταμένη περίοδο αποβιομηχάνισης των χωρών του δυτικού κόσμου, επιδεινώνει τις ευκαιρίες για εργασία κατ' αρχήν των πιο ευάλωτων ομάδων ανέργων, και καθιστά αναγκαία την παρέμβαση. Το προτεινόμενο μέτρο πολιτικής στοχεύει στην προστασία της απασχόλησης των νέων αλλά και στη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Περιλαμβάνει επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών του εργοδότη και του απασχολούμενου επί μία τετραετία, κατά 100% το πρώτο έτος, κατά 75% το δεύτερο έτος, κατά 50% το τρίτο έτος και κατά 25% το τέταρτο έτος. Για τους ίδιους λόγους και δεδομένης της κατά πολύ υψηλότερης ανεργίας που πλήττει τα Άτομα με Αναπηρία, θεωρείται απαραίτητη η επέκταση του χρόνου επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών κατά 100% για ένα ακόμα έτος.

Για την προστασία των ήδη εργαζομένων εισάγεται ως προϋπόθεση ο εργοδότης που επιθυμεί να προσλάβει ανέργους στο προαναφερθέν πλαίσιο να μην προβαίνει σε απολύσεις προσωπικού χωρίς τη συνδρομή σπουδαίου λόγου τόσο κατά τη διάρκεια ισχύος της ανωτέρω σχέσης εργασίας καθώς και για εύλογο χρονικό διάστημα ενός χρόνου πριν και μετά.

Επί του 2ου Άρθρου

Τα προτεινόμενα νέα προγράμματα επιδοτούμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης σε εργασιακό περιβάλλον

έχουν ένα καθαρό προφίλ επαγγελματικής κατάρτισης νεοεισερχόμενων στην αγορά εργασίας, με την ιδιαιτερότητα ότι η κατάρτιση αυτή είναι αποκλειστικά «πρακτική» και παρέχεται σε επιχειρήσεις, μόνο μία φορά ανά εκπαιδευόμενο. Σε αυτό το πνεύμα η επιδότηση δίδεται στον ίδιο τον άνεργο όπως στα προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης και όχι στην επιχείρηση, όπως συμβαίνει στα προγράμματα επιδότησης της απασχόλησης.

Βασικός στόχος των προτεινόμενων προγραμμάτων είναι να απαντήσουν στην έλλειψη «επαγγελματικής» εμπειρίας των ανέργων, κυρίως στην πρώτη «προσαρμογή» τους στο εργασιακό περιβάλλον, καλύπτοντας και το διαπιστωμένο κενό της σύνδεσης της εκπαίδευσης με την απασχόληση στην Ελλάδα. Με τη λήξη του προγράμματος οι συμμετέχοντες έχουν το δικαίωμα να συμμετάσχουν σε ενεργές πολιτικές απασχόλησης όπως η αναφερόμενη στο Άρθρο 1.

Η επαναφορά της προϋπόθεσης της θεωρητικής ειδίκευσης των ωφελουμένων θεωρείται αναγκαία καθώς στην περίπτωση του ανειδίκευτου προσωπικού θα υπήρχε κίνδυνος τα προγράμματα να λειτουργήσουν στην αγορά ως μαζική παροχή φθηνής εργασίας. Επίσης, τα προτεινόμενα προγράμματα στοχεύουν στη σύνδεση των απόφοιτων ΕΠ.ΑΣ., ΕΠΑ.Λ., Τ.Ε.Ε. Α' και Β' κύκλου και κάθε επιπέδου μεταλυκειακής εκπαίδευσης με την ελεύθερη αγορά εργασίας και όχι με το δημόσιο τομέα, θέτοντας τις ανάγκες των ανέργων μπροστά και πάνω από τις ανάγκες της δημόσιας διοίκησης. Έτσι δίδεται τέλος στην αδιαφάνεια και τα πολλά προβλήματα που δημιούργησαν τα προγενέστερα προγράμματα τόσο στους νέους όσο και στο ίδιο το Δημόσιο και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα που τα χρησιμοποίησαν για να υπολειτουργούν αντί να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά το μεγάλο πρόβλημα της υποστελέχωσής τους.

Για την περαιτέρω θωράκιση της λειτουργικότητάς τους, τα προγράμματα τελούν υπό την εποπτεία ενός ή περισσότερων φορέων εκπαίδευσης – απασχόλησης στα πλαίσια που ορίζει το Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση (Ε.Σ.Σ.Ε.Ε.Κ.Α.). Ο φορέας είναι υπεύθυνος για τη διαμόρφωση, εξειδίκευση και πιστοποίηση των προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης σε εργασιακό περιβάλλον ανάλογα με την ειδικότητα και τον τίτλο σπουδών των συμμετεχόντων.

Επί του 3ου Άρθρου

Οι δυσμενείς διεθνείς οικονομικές εξελίξεις με τη μορφή της χρηματοπιστωτικής κρίσης, πλήττουν πλέον και τη χώρα μας και απειλούν με συρρίκνωση την εθνική οικονομία. Συνέπεια της αναμενόμενης αναπτυξιακής επιβράδυνσης και μείωσης της παραγωγής σε αρκετούς κλάδους του ιδιωτικού τομέα είναι η αύξηση της ανεργίας και η συνεπαγόμενη διεύρυνση της φτώχειας. Ήδη η χώρα μας συγκαταλέγεται μεταξύ των χωρών με τα μεγαλύτερα ποσοστά φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση τον 27, με ποσοστό 21%. Η διογκούμενη ακρίβεια εντείνει το πρόβλημα, καθώς οι τιμές σε βασικά καταναλωτικά αγαθά αυξάνονται ανεξέλεγκτα και γίνονται απλησίαστες για μεγάλα τμήματα του πληθυσμού.

Η σημερινή πρόσδεση του επιδόματος ανεργίας στο 55% του κατώτατου ημερομισθίου κρίνεται πλέον ανεπαρκής για την κάλυψη των βασικών αναγκών των ανέργων με αποτέλεσμα η επιδοματική αυτή πολιτική να μην συνδράμει στην επίτευξη της κοινωνικής. Οι άνεργοι, ως

ευάλωτη κοινωνική ομάδα χρειάζονται άμεση επιδοματική στήριξη από το κράτος, ώστε να διαφύγουν τον κίνδυνο να βρεθούν σε κατάσταση φτώχειας και ταυτόχρονα να έχουν το αναγκαίο δίκτυ ασφαλείας για να αναζητήσουν ευκαιρίες απασχόλησης. Αντιλαμβανόμενοι την κοινωνική αναγκαιότητα στήριξης των ανέργων, αυξάνουμε το επίδομα ανεργίας στο 70% του βασικού ημερομισθίου. Συνδέουμε το επίδομα ανεργίας με προγράμματα επιδοτούμενης κοινωνικής εργασίας, ουσιαστικής επανεκπαίδευσης και επανακατάρτισης, τόσο για τους νέους όσο και για τους ηλικιωμένους ή χαμηλής εξειδίκευσης απολυμένους.

Επίσης, ο κίνδυνος διεύρυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων είναι υπαρκτός, όταν οι πολίτες στερούνται βασικά δημόσια αγαθά. Οι περισσότερες κατηγορίες ανέργων στη χώρα μας, πέρα από το ότι στερούνται ενός εισοδήματος, παραμένουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα χωρίς δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Η εξαίρεσή τους από τις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας αποτελεί μελανό σημείο για το κοινωνικό μας κράτος. Παράλληλα, απαιτείται βελτίωση του υφιστάμενου κοινωνικού πλαισίου για την ασφαλιστική κάλυψη των ανέργων. Ως εκ τούτου, ανταποκρινόμαστε στην αναγκαιότητα κάλυψης της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για τους άνεργους νέους μέχρι 30 ετών εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του Άρθρου 3 παρ. 2 και για τους άνεργους 31 μέχρι 65 ετών, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του Άρθρου 3 παρ. 3.

Στο ίδιο πνεύμα, η παρούσα πρόταση νόμου μεριμνά ιδιαίτερως για την περίπτωση των ελεύθερων επαγγελματιών, οι οποίοι, σε περίπτωση που διακόψουν την εργασία τους δεν έχουν πρόσβαση σε δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, γεγονός που τους δημιουργεί μεγάλη ανασφάλεια και επιτείνει την οικονομική τους δυσπραγία.

Αθήνα, 27 Νοεμβρίου 2008

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Γιώργος Παπανδρέου
Απόστολος Κακλαμάνης
Χρήστος Αηδόνης
Αλέξανδρος Αθανασιάδης
Αθανάσιος Αλευράς
Ιωάννης Αμοιριδής
Δημήτριος Ανδρουλάκης
Αντωνία Αντωνίου
Μιλένα Αποστολάκη
Χρύσα Αράπογλου
Ευάγγελος Αργύρης
Δημήτριος Βαρβαρίγος
Ευάγγελος Βενιζέλος
Χρίστος Βερελής
Μιλτιάδης Βέρρας
Κωνσταντίνος Βρεττός
Κωνσταντίνος Γείτονας
Βασίλειος Γερανίδης
Σοφία Γιαννακά
Αγγελική Γκερέκου
Λεωνίδας Γρηγοράκος
Μαρία Δαμανάκη
Ιωάννης Δημαράς

Ιωάννης Διαμαντίδης
Άννα Διαμαντοπούλου
Θάλεια Δραγώνα
Ιωάννης Δριβελέγκας
Βασίλειος Έξαρχος
Πέτρος Ευθυμίου
Ροδούλα Ζήση
Νικόλαος Ζωίδης
Ευδοξία Καϊλή
Ηλίας Καρανίκας
Κωνσταντίνος Καρτάλης
Μιχαήλ Καρχιμάκης
Χαράλαμπος Καστανίδης
Μιχαήλ Κατρίνης
Λούκα Κατσέλη
Απόστολος Κατσιφάρας
Βασίλειος Κεγκέρογλου
Σπυρίδων Κουβέλης
Δημήτριος Κουσελάς
Ευστάθιος Κουτμερίδης
Ιωάννης Κουτσούκος
Ηλίας Λαμπίρης
Γεώργιος Λιάνης
Δημήτριος Λιντζέρης
Ανδρέας Λοβέρδος
Ιωάννης Μαγκριώτης
Ιωάννης Μανιάτης
Τσετίν Μάντατζη
Αθανασία Μερεντίτη
Παναγιώτης Μπεγλίτης
Μάρκος Μπόλαρης
Αθανάσιος Μωραΐτης
Έκτορας Νασιώκας
Γεώργιος Νικητιάδης
Γρηγόριος Νιώτης
Γεώργιος Ντόλιος
Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου
Βασίλειος Οικονόμου
Θεόδωρος Πάγκαλος
Μιχαήλ Παντούλας
Γεώργιος Παπαγεωργίου
Γεώργιος Παπαδημητρίου
Αλέξανδρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Παπακωνσταντίνου
Βάσω Παπανδρέου
Ευάγγελος Παπαχρήστος
Χρήστος Παπουτσής
Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη
Γεώργιος Πεταλωτής
Φίλιππος Πετσάλνικος
Ιωάννης Ραγκούσης
Συλβάνα Ράπτη
Δημήτριος Ρέππας
Παναγιώτης Ρήγας
Κωνσταντίνος Ρόβλιας
Σοφία Σακοράφα
Φίλιππος Σαχινίδης
Παναγιώτης Σγουριδής
Νικόλαος Σηφουνάκης
Αναστάσιος Σιδηρόπουλος
Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης
Εμμανουήλ Σκουλάκης
Ιωάννης Σκουλάς

Μαρία Σκραφνάκη
 Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος
 Εμμανουήλ Στρατάκης
 Θεοδώρα Τζάκρη
 Μιχαήλ Τιμοσίδης
 Βασίλειος Τόγιας
 Θεοχάρης Τσιόκας
 Δημήτριος Τσιρώνης
 Ελπίδα Τσουρή
 Γεώργιος Φλωρίδης
 Χρήστος Χάιδος
 Αχμέτ Χατζηοσμάν
 Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου
 Μιχαήλ Χρυσοχοϊδης
 Τηλέμαχος Χυτήρης

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Αύξηση της απασχόλησης και αντιμετώπιση της ανεργίας

Άρθρο 1

Ειδικό τετραετές πρόγραμμα επαγγελματικής ένταξης των νέων

1. Καθορίζεται τετραετές πρόγραμμα επαγγελματικής ένταξης των νέων ως κίνητρο για την πρόσληψη άνεργων νέων ηλικίας μέχρι τριάντα (30) ετών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που κατά την ημέρα έναρξης του προγράμματος απασχολούν έως πενήντα (50) άτομα και για πλήρη δωδεκάμηνη απασχόληση. Οι ασφαλιστικές εισφορές των νέων επιδοτούνται σε ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%) το πρώτο έτος, εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) το δεύτερο έτος, πενήντα τοις εκατό (50%) το τρίτο και είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) το τέταρτο έτος.

2. Για όσους άνεργους νέους έχουν ποσοστό αναπηρίας κατ' ελάχιστο πενήντα τοις εκατό (50%), η επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών γίνεται για πέντε (5) έτη, εκ των οποίων τα δύο (2) πρώτα σε ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%) και τα τρία (3) επόμενα σε ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%), πενήντα τοις εκατό (50%) και είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), αντίστοιχα.

3. Οι επιχειρήσεις που προσλαμβάνουν προσωπικό σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 υποχρεούνται να μην προβαίνουν σε απόλυση οποιουδήποτε εργαζόμενου χωρίς τη συνδρομή σπουδαίου λόγου κατά τη διάρκεια ισχύος της ανωτέρω σχέσης εργασίας, καθώς και για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός (1) έτους πριν και μετά από αυτήν, αλλιώς χάνουν το δικαίωμα της επιδότησης.

4. Η επιδότηση των εισφορών γίνεται από το κράτος. Η επιδότηση των εισφορών γίνεται και από πόρους που αντλούνται μετά από συμφωνία της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας με τις εργοδοτικές οργανώσεις.

Άρθρο 2

Προγράμματα επιδοτούμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης σε εργασιακό περιβάλλον

1. Τα νέα προγράμματα επιδοτούμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης σε εργασιακό περιβάλλον πραγματοποιούνται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού

τομέα ως πρακτική άσκηση και διαρκούν έξι (6) μήνες. Παρέχεται η δυνατότητα διεύρυνσης του χρονικού ορίου μέχρι τους εννέα (9) μήνες, κατόπιν πλήρους και επαρκούς αιτιολόγησης της επιχείρησης προς τον εποπτευόμενα φορέα.

2. Τα ως άνω προγράμματα τελούν υπό την εποπτεία ενός ή περισσότερων φορέων εκπαίδευσης – απασχόλησης στα πλαίσια που ανήκουν στο Εθνικό Σύστημα Συνδεδεσής της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση (Ε.Σ.Σ.Ε.Ε.Κ.Α.). Ο φορέας είναι υπεύθυνος για τη διαμόρφωση, εξειδίκευση και πιστοποίηση των προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης σε εργασιακό περιβάλλον ανάλογα με την ειδικότητα και τον τίτλο σπουδών των συμμετεχόντων.

3. Στα προγράμματα μπορούν να συμμετέχουν οι απόφοιτοι Επαγγελματικών Λυκείων, Επαγγελματικών Σχολών, Τ.Ε.Ε. Α' και Β' κύκλου και οποιασδήποτε βαθμίδας μετα-λυκειακής εκπαίδευσης, έως τριάντα (30) ετών. Στους συμμετέχοντες προσφέρεται μόνο μία περίοδος πρακτικής άσκησης. Με την ολοκλήρωσή της, οι συμμετέχοντες λαμβάνουν πιστοποιητικό των γνώσεων και δεξιοτήτων που απέκτησαν κατά τη διάρκειά της, από τον οικείο εποπτευόμενα φορέα.

Άρθρο 3

Αύξηση επιδόματος ανεργίας στο 70% του βασικού ημερομισθίου

1. Το βασικό επίδομα ανεργίας ορίζεται στο εβδομήντα τοις εκατό (70%) του βασικού ημερομισθίου.

2. Άνεργοι ηλικίας μέχρι τριάντα (30) ετών ασφαλιζονται στον κλάδο ασθένειας του Ι.Κ.Α. για παροχές σε είδος. Απαραίτητες προϋποθέσεις είναι η εγγραφή τους ως ανέργων στον Ο.Α.Ε.Δ. επί δίμηνο και η κάρτα ανεργίας ανανεωμένη ανά μήνα. Οι ως άνω παροχές καλύπτονται από τον Ο.Α.Ε.Δ. και το Δημόσιο.

3. Άνεργοι ηλικίας από τριανταενός (31) μέχρι εξήντα πέντε (65) ετών ασφαλιζονται στον κλάδο ασθένειας του Ι.Κ.Α. για παροχές σε είδος με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

Α. να έχουν εγγραφεί ως άνεργοι στον Ο.Α.Ε.Δ.,

Β. να είναι κάτοχοι κάρτας ανεργίας που ανανεώνεται ανά μήνα,

Γ. να έχουν συμπληρώσει εξακόσιες (600) ημέρες ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., στις οποίες συνυπολογίζονται και οι ημέρες διαδοχικής ασφάλισης που έχουν διανυθεί σε άλλον οργανισμό κύριας ασφάλισης, οι οποίες προσαυξάνονται ανά εκατό (100) μέρες για κάθε έτος μετά την συμπλήρωση του τριακοστού πρώτου (31ου) έτους και μέχρι του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους.

4. Ελεύθεροι επαγγελματίες ηλικίας από τριανταενός (31) μέχρι εξήντα πέντε (65) ετών, οι οποίοι έχουν ασφαλιστεί στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) και διέκοψαν την επαγγελματική τους δραστηριότητα, ασφαλιζονται στον Ο.Α.Ε.Ε. για παροχές ασθένειας σε είδος με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

Α. Να έχουν συμπληρώσει δύο (2) έτη ασφάλισης στον Ο.Α.Ε.Ε., προσαυξανόμενα κατά τέσσερις (4) μήνες για κάθε έτος μετά τη συμπλήρωση του τριακοστού πρώτου (31ου) έτους και μέχρι του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους και στα οποία συνυπολογίζεται ο χρόνος διαδοχικής ασφάλισης που έχει διανυθεί σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης.

Β. Να μην ασκούν επάγγελμα, για το οποίο υποχρεούνται να ασφαλιστούν σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης.

Η δαπάνη βαρύνει τον κλάδο υγείας του Ο.Α.Ε.Ε..

Αθήνα, 27 Νοεμβρίου 2008

Οι Προτείνοντες Βουλευτές

Γιώργος Παπανδρέου
Απόστολος Κακλαμάνης
Χρήστος Αηδόνης
Αλέξανδρος Αθανασιάδης
Αθανάσιος Αλευράς
Ιωάννης Αμοιρίδης
Δημήτριος Ανδρουλάκης
Αντωνία Αντωνίου
Μιλένα Αποστολάκη
Χρύσα Αράπογλου
Ευάγγελος Αργύρης
Δημήτριος Βαρβαρίγος
Ευάγγελος Βενιζέλος
Χρίστος Βερελής
Μιλτιάδης Βέρρας
Κωνσταντίνος Βρεττός
Κωνσταντίνος Γείτονας
Βασίλειος Γερανίδης
Σοφία Γιαννακά
Αγγελική Γκερέκου
Λεωνίδα Γρηγοράκος
Μαρία Δαμανάκη
Ιωάννης Δημαράς
Ιωάννης Διαμαντίδης
Άννα Διαμαντοπούλου
Θάλεια Δραγώνα
Ιωάννης Δριβελέγκας
Βασίλειος Έξαρχος
Πέτρος Ευθυμίου
Ροδούλα Ζήση
Νικόλαος Ζωίδης
Ευδοξία Καϊλή
Ηλίας Καρανίκας
Κωνσταντίνος Καρτάλης
Μιχαήλ Καρχιμάκης
Χαράλαμπος Καστανίδης
Μιχαήλ Κατρίνης
Λούκα Κατσέλη
Απόστολος Κατσιφάρας
Βασίλειος Κεγκέρογλου
Σπυρίδων Κουβέλης
Δημήτριος Κουσελάς
Ευστάθιος Κουτμερίδης
Ιωάννης Κουτσούκος
Ηλίας Λαμπίρης
Γεώργιος Λιάνης
Δημήτριος Λιντζέρης
Ανδρέας Λοβέρδος
Ιωάννης Μαγκριώτης
Ιωάννης Μανιάτης
Τσετίν Μάντατζη
Αθανασία Μερεντίτη
Παναγιώτης Μπεγλίτης
Μάρκος Μπόλαρης
Αθανάσιος Μωραΐτης

Έκτορας Νασιώκας
Γεώργιος Νικητιάδης
Γρηγόριος Νιώτης
Γεώργιος Ντόλιος
Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου
Βασίλειος Οικονόμου
Θεόδωρος Πάγκαλος
Μιχαήλ Παντούλας
Γεώργιος Παπαγεωργίου
Γεώργιος Παπαδημητρίου
Αλέξανδρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Παπακωνσταντίνου
Βάσω Παπανδρέου
Ευάγγελος Παπαχρήστος
Χρήστος Παπουτσή
Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη
Γεώργιος Πεταλωτής
Φίλιππος Πετσάλνικος
Ιωάννης Ραγκούσης
Συλβάνα Ράπτη
Δημήτριος Ρέππας
Παναγιώτης Ρήγας
Κωνσταντίνος Ρόβλιας
Σοφία Σακοράφα
Φίλιππος Σαχινίδης
Παναγιώτης Σγουρίδης
Νικόλαος Σηφουνάκης
Αναστάσιος Σιδηρόπουλος
Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης
Εμμανουήλ Σκουλάκης
Ιωάννης Σκουλάς
Μαρία Σκραφνάκη
Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος
Εμμανουήλ Στρατάκης
Θεοδώρα Τζάκρη
Μιχαήλ Τιμοσίδης
Βασίλειος Τόγιας
Θεοχάρης Τσιόκας
Δημήτριος Τσιρώνης
Ελπίδα Τσουρή
Γεώργιος Φλωρίδης
Χρήστος Χάιδος
Αχμέτ Χατζηροσμάν
Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου
Μιχαήλ Χρυσοχοΐδης
Τηλέμαχος Χυτήρης